

ZÁKON

č. 757/2004 Z. z.

o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Zmenený a doplnený: zákonmi č. 757/2004 Z. z., č. 517/2008 Z. z., č. 59/2009 Z. z., č. 290/2009 Z. z., č. 291/2009 Z. z., č. 318/2009 Z. z., č. 33/2011 Z. z., č. 192/2011 Z. z., č. 467/2011 Z. z., č. 110/2012 Z. z., č. 335/2012 Z. z., č. 195/2014 Z. z., č. 216/2014 Z. z., č. 322/2014 Z. z., č. 87/2015 Z. z., č. 374/2015 Z. z., č. 125/2016 Z. z., č. 301/2016 Z. z., č. 2/2017 Z. z., č. 152/2017 Z. z., č. 18/2018 Z. z., č. 275/2018 Z. z., č. 282/2019 Z. z., č. 62/2020 Z. z., č. 423/2020 Z. z., č. 408/2021 Z. z., č. 432/2021 Z. z., č. 150/2022 Z. z., č. 151/2022 Z. z., č. 398/2022 Z. z., č. 8/2023 Z. z. a č. 239/2023 Z. z.

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I*

PRVÁ ČASŤ

ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 1

Predmet zákona

- (1) Tento zákon upravuje**
- a) základné zásady činnosti súdov,**
 - b) sústavu súdov a pôsobnosť súdov,**
 - c) vnútornú organizáciu súdov,**
 - d) riadenie a správu súdov,**
 - e) sudcovskú samosprávu a**
 - f) účasť súdov pri tvorbe rozpočtu súdov.**
- (2) Sídla súdov a obvody súdov upravuje osobitný zákon.¹⁾**

¹⁾ Zákon č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 428/2004 Z. z.

* Články II až XV, ktorými boli novelizované iné predpisy, neuvádzame – pozn. redakcie.

Súvisiace ustanovenia:

§ 3 až 9, § 11 až 28, § 32 až 82, § 83 až 92

Súvisiace právne predpisy:

Ústava SR; zákon č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch (zrušený); zákon č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) (zrušený); zákon č. 150/2022 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s novými sídlami a obvody súdov; zákon č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov

K § 1

Vznikom samostatnej Slovenskej republiky došlo aj k potrebe úpravy niektorých oblastí. Problematiku týkajúcu sa výkonu súdnictva komplexne upravovali zákony, ktoré boli prijaté ešte v období existencie Českej a slovenskej federatívnej republiky, a to zákon č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch a zákon č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) (oba zákony sú v súčasnosti zrušené). Spoločensko-politické zmeny, ktoré prišli s prijatím Ústavy SR, si vyžiadali značné a zásadné zmeny. Tak došlo postupne aj k prijatiu zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch, ktorý reagoval na zmeny a upravil oblasť fungovania súdov. Tento zákon bol schválený 9. decembra 2004 a nadobudol účinnosť 1. januára 2005.

V rámci reformy justície, ktorej cieľom bolo zefektívnenie súdneho procesu a vytvorenie špecializácie sudcov, došlo k vytvoreniu a prijatiu tzv. novej súdnej mapy, platnej od 1. júna 2023. Implementácia súdnej mapy má vplyv nielen na činnosť a organizáciu súdov, ale predstavuje aj rozsiahle zmeny.

Nová súdna mapa zlúčila obvody okresných súdov – z pôvodných 54 sa ich počet znížil na 36, vytvorili sa nové mestské sudy (Mestský súd Bratislava I – IV a Mestský súd Košice), zmenila sa kauzálna príslušnosť na krajských súdoch v niektorých oblastiach a vytvorili sa nové správne sudy. Zmeny, ktoré priniesla nová súdna mapa, boli zavedené zákonom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a zákonom č. 150/2022 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s novými sídlami a obvody súdov.

V rámci tejto reformy justície bola potreba aj novely zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch.

§ 2**Výkon súdnictva****(1) Pri výkone súdnictva sudy v Slovenskej republike**

- a) **prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci v civilnom procese (ďalej len „občianskoprávne veci“),**
- b) **prejednávajú a rozhodujú trestné veci podľa predpisov o trestnom konaní (ďalej len „trestnoprávne veci“),**
- c) **konajú a rozhodujú o žalobách alebo o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam, zásahom, iným opatreniam alebo nečinnosti v oblasti verejnej správy, rozhodujú o zákonnosti rozhodnutí a postupu orgánov verejnej moci a o ochrane pred nezákonným zásahom alebo opatrením orgánu verejnej moci, v prípadoch**

- ustanovených zákonom rozhodujú vo volebných veciach, vo veciach referenda a vo veciach politických strán a hnutí, ak tak ustanoví zákon, a v ďalších veciach, ak to ustanovuje zákon (ďalej len „správne veci“),
- d) rozhodujú v ďalších veciach ustanovených zákonom, právne záväzným aktom Európskych spoločenstiev a Európskej únie alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná.
- (2) Súdny vykonávajú aj inú činnosť súvisiacu s ich právomocou, ak tak ustanoví zákon, právne záväzný akt Európskych spoločenstiev a Európskej únie alebo medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná.
- (3) Súd rozhoduje o tom, či vec predložená súdu patrí do právomoci súdu. Súd nemôže vysloviť, že vec nepatrí do právomoci súdu, ak ju nemôže postúpiť na konanie a rozhodnutie inému orgánu verejnej moci.

Súvisiace právne predpisy:

Ústava SR; Listina základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.); Civilný sporový poriadok; Správny súdny poriadok; zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci; zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok; zákon č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok

Súvisiace medzinárodné právne predpisy:

Dohovor; Charta základných práv Európskej únie

K § 2

Výkon súdnictva naplňa ústavný princíp zakotvený v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorý ustanovuje, že „Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.“ Tento princíp predstavuje jeden z predpokladov demokratického právneho štátu. Je základom procesných záruk ochrany ľudských práv uvedených v druhej hlave v siedmom diely Ústavy SR. Štát na naplnenie svojho záväzku uvedeného v čl. 46 Ústavy SR, poskytnúť pre svojich občanov ochranu ich práv a povinností, musí na správny výkon súdnej moci zriadiť nezávislé sudy a zabezpečiť ich činnosť. Nezávislosť súdov z pohľadu rozdelenia moci na výkonnú, zákonodarnú a súdnu je zabezpečená čo najmenším vplyvom výkonu iných mocí. Súdna moc ako jediná požíva ústavnú ochranu nezávislosti. Nezávislými súdmi sa zabezpečuje ochrana práv fyzických a právnických osôb. V prípade, ak ochranu práv týchto osôb vykonávajú iné orgány, ich činnosť a rozhodovanie v konečnom dôsledku musí podliehať súdnej kontrole. Ochrana základných práv a slobôd a výkon súdnej moci na nestrannom a nezávislom súde je garantovaná aj Listinou základných práv a slobôd v článku 36, ktorá v slovenskom inštitucionálnom systéme predstavuje duplicitnú úpravu inštitútu základných práv a slobôd, ktoré sú upravené v Ústave SR. Článok 47 Charty základných práv Európskej únie rovnako poskytuje právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces: „Každý, koho práva a slobody zaručené právom Únie sú porušené, má za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom. Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...“; a v neposlednom rade čl. 6 ods. 1 Dohovoru: „Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým

a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.“ Ústavný základ právomoci a príslušnosti súdov v civilnom, trestnom a správnom súdnictve poskytuje čl. 46 Ústavy SR v spojení s čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Tieto určujú, v ktorých občianskoprávných a trestnoprávných veciach rozhodujú sudy a nie je možné ich z ich právomoci vyňať. Samostatne je upravené správne súdnictvo. Individuálne verejné práva požívajú generálnu ochranu prostredníctvom správneho súdnictva [§ 2 písm. c) komentovaného zákona, čl. 46 ods. 2 Ústavy SR].

Ako bolo uvedené, súd je povinný vykonávať súdnictvo poskytovaním ochrany právnickým a fyzickým osobám a zabezpečiť prístup k súdu, čím je dosiahnuté ústavné právo na súdnu ochranu. Právomoc je procesnou podmienkou na strane súdu, ktorá určuje, ktoré veci patria do právomoci súdu a ktoré do právomoci iných orgánov. V právnom systéme platí princíp zákazu *denegatio iustitiae*, teda zákaz odmietnutia spravodlivosti, ktorý spočíva v tom, že pokiaľ neexistuje orgán, ktorému by bolo možné postúpiť vec, súd je povinný vec rozhodnúť.

Základné zásady činnosti súdov

§ 3

(1) Účastníci konania²⁾ a strany v trestnom konaní³⁾ sú si v konaní pred súdom rovní.

(2) Konanie pred súdom je ústne a verejné, ak osobitný zákon neustanovuje inak. V konaní pred súdom sudca, prokurátor a advokát používajú úradný odev.

(3) Zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte. Účastník konania alebo strana v konaní, v ktorom rozhoduje súd v senáte, nemá právo na vopred určeného sudcu spravodajcu. Zákonným sudcom je aj sudca určený podľa odseku 4.

(4) Zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce.

(5) Organizácia práce na súde musí rešpektovať špecializáciu sudcov na hlavné súdne agendy, ktorými sú občianskoprávna agenda, obchodnoprávna agenda, trestnoprávna agenda, rodinnoprávna agenda a agenda správneho súdnictva.

(6) Rozsudok sa vyhlasuje v mene Slovenskej republiky a vždy verejne. Predpisy o konaní pred súdmi ustanovia spôsob verejného vyhlásenia rozsudkov.

(7) Súdnictvo vykonávajú sudcovia a v trestnoprávných veciach spolu so sudcami v senátoch aj prísediaci sudcovia z radov občanov (ďalej len „prísediaci“). Pri výkone

súdnicтва majú prísediaci rovnaké práva a povinnosti ako sudcovia okrem oprávnenia predsedat' senátu.

(8) Porušenie práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov možno namietat' s'ťažnosťou podľa tohto alebo podľa osobitného zákona.

(9) Súčasťou práva každého na prerokovanie veci v jeho prítomnosti a práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom je za podmienok ustanovených zákonom právo na prístup k súdnemu spisu vo svojich veciach.

(10) Člen senátu, ktorý nesúhlasí s rozhodnutím senátu alebo s jeho odôvodnením, má právo, aby sa jeho odlišné stanovisko pripojilo k rozhodnutiu. Odlišné stanovisko sudcu sa doručuje a uverejňuje rovnako ako ostatné časti rozhodnutia. V každom rozhodnutí senátu musí byť uvedený výsledok hlasovania, a to uvedením pomeru hlasov.

(11) Súdny sú povinné používať pri výkone súdnicтва, najmä pri pridelovaní a prerozdeľovaní vecí, vedení súdnych registrov a vyhotovovaní rozhodnutí a iných písomností programové a technické prostriedky schválené ministerstvom.

²⁾ Civilný sporový poriadok. Civilný mimosporový poriadok. Správny súdny poriadok.

³⁾ Trestný poriadok.

Súvisiace právne predpisy:

Ústava SR; Listina základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.); Civilný sporový poriadok; Správny súdny poriadok; zákon o sudcoch; vyhláška č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny trestný súd a vojenské sudy

K § 3

Základné zásady činnosti súdov predstavujú súbor princípov či pravidiel, ktoré sú uplatňované v konaní pred súdom a stanovujú sa právnou normou. Sú to ťažiskové právne idey, ktorým toto postavenie priznáva zákon. Predstavujú základ, na ktorom je vybudovaná činnosť a fungovanie súdov. Základné zásady majú rovnakú váhu, bez ohľadu na ich poradie.

K ods. 1

Rovnosť strán (stranou sa vyznačuje sporové konanie s existenciou dvoch protistrán, ktoré majú kontradiktórny záujem na výsledku sporu, pričom účastníci konania sú v konaniach mimosporových a správnych) formuluje Ústavou SR zaručený princíp rovnosti zakotvený v čl. 47 ods. 3 ako individuálne verejné právo priznané každej fyzickej či právnickej osobe, občanovi, ale aj cudzincovi a štátu. Princíp právneho štátu je, okrem iného, založený aj na rovnosti pred zákonom a pred súdom. Podstatu tejto zásady vymedzil Ústavný súd SR v náleze z 12. decembra 2018, sp. zn. PL. ÚS 8/2016.

V niektorých prípadoch, ako sú napríklad spory so slabšou stranou (napr. antidiskriminačné spory, individuálne pracovnoprávne spory, spotrebiteľské spory a iné), sa ich slabšie postavenie vyvažuje zvýhodnením podmienok v súdnom procese. Toto zvýhodňovanie na zabezpečenie rovnosti môže byť však aj problematické, a preto je potreba poznať správnu mieru. Ako príklad uvádzame nález Ústavného súdu SR z 26. mája 2020, sp. zn. IV. ÚS 49/2020.

ŠTVRTÁ HLAVA

ŠŤAŽNOSTI NA POSTUP SÚDU A PODNETY

Sťažnosti

§ 62

(1) Sťažnosť môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

(2) Anonymné sťažnosti sa nevybavujú.

(3) Podanie sťažnosti nesmie byť sťažovateľovi na ujmu; to neplatí, ak sa obsahom svojej sťažnosti dopustí trestného činu alebo priestupku.

Súvisiace ustanovenia:

§ 1 až 3, § 63

Súvisiace právne predpisy:

Ústava SR; Listina základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.); zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci; zákon č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach

Súvisiace medzinárodné právne predpisy:

Dohovor; Charta základných práv Európskej únie

K § 62

Komentované ustanovenie upravuje jeden z inštitútov, ktoré oprávňujú fyzické osoby a právnické osoby domáhať sa ochrany svojho Ústavou SR garantovaného práva na prejednanie veci bez zbytočných prietáhov. Aktívne procesne legitimovaným na podanie sťažnosti je účastník konania v civilnom sporovom konaní, v civilnom mimosporovom konaní, strana v trestnom konaní a účastníci správneho súdneho konania, ktorých totožnosť musí byť zrejmá. V zmysle čl. 47 Charty základných práv Európskej únie má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom. Rovnako tiež čl. 6 ods. 1 Dohovoru hovorí, že každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Predmetom sťažnosti môžu byť len prietahy v konaní alebo porušovanie zásad dôstojnosti súdneho konania vymedzeným okruhom súdných osôb. Účastník súdneho konania má právo podať sťažnosť na postup súdu, ktorá môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v konkrétnom konaní alebo proti porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

Sťažnosť musí byť písomná, ak ide o fyzickú osobu, musí obsahovať meno, priezvisko a adresu pobytu sťažovateľa, ak je sťažovateľom právnická osoba, musí obsahovať názov, sídlo sťažovateľa, meno a priezvisko osoby oprávnenej konať za právnickú osobu, musí

byť vlastnoručne podpísaná sťažovateľom, ak je podaná v listinnej podobe, resp. byť autorizovaná podľa osobitného predpisu, ak bola podaná v elektronickej podobe, musí byť čitateľná a zrozumiteľná a musí byť z nej zrejmé proti komu smeruje, na aké nedostatky poukazuje a čoho sa sťažovateľ domáha. Anonymné sťažnosti súdy nevybavujú.

V prípade osobného dostavenia sa za účelom podania sťažnosti vyhotoví zamestnanec súdu sťažnosť v listinnej podobe za sťažovateľa len v prípade, ak ide o osobu, ktorej zdravotný stav objektívne bráni, aby si sťažnosť v listinnej podobe vyhotovila sama. Podanie sťažnosti sťažovateľom nesmie byť príčinou na vyvodenie akýchkoľvek negatívnych dôsledkov či represie voči osobe, ktorá podala sťažnosť, s výnimkou administratívnoprávneho alebo trestnoprávneho postihu, ak by sa svojou sťažnosťou dopustil priestupku alebo trestného činu voči osobe, proti ktorej sťažnosť smeruje.

§ 63

Vybavovanie sťažností

(1) Sťažnosti vybavuje predseda príslušného súdu, ak osobitný zákon³⁾ neustanovuje inak. Na Mestskom súde Košice vybavuje sťažnosti podpredseda súdu v ním riadenej oblasti výkonu súdnictva.

(2) Sťažnosti na predsedu súdu vybavuje predseda súdu vyššieho stupňa.

³⁾ Trestný poriadok.

Súvisiace ustanovenia:

§ 1 až 3, § 5 až 9

Súvisiace právne predpisy:

zákon č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky

Súvisiace medzinárodné právne predpisy:

Dohovor

K § 63

Sťažnosti v zásade vybavuje predseda príslušného súdu v lehote 30 dní odo dňa jej doručenia. Ak orgán poverený vybavovaním sťažnosti, teda predseda súdu, zistí, že sťažnosť je dôvodná, prijme a zabezpečí vykonanie opatrení na odstránenie nedostatkov, a ak je to potrebné, vyvodí za vzniknuté nedostatky voči zodpovedným osobám dôsledky.

§ 64

(1) Účelom vybavovania sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené prierahy v konaní alebo porušené zásady dôstojnosti súdneho konania, a odstránenie zistených nedostatkov.

(2) Orgán, ktorý vybavuje sťažnosť, je povinný na účel zistenia stavu veci prešetriť všetky skutočnosti. Ak je to na riadne vybavenie sťažnosti potrebné, vypočuje

sa sťažovateľ a vyjadria sa k nej osoby, proti ktorým sťažnosť smeruje, alebo ďalšie osoby, ktoré môžu pomôcť pri prešetrení sťažnosti.

(3) Ak orgán poverený vybavovaním sťažnosti zistí, že sťažnosť je dôvodná, prijme a zabezpečí vykonanie opatrení na odstránenie nedostatkov, a ak je to potrebné, vyvodí za vzniknuté nedostatky voči zodpovedným osobám dôsledky.

K ods. 1 a 2

Primárnym účelom vybavovania sťažností je odstránenie vzniknutých prieťahov v konaní. Zároveň sa dáva predsedovi príslušného súdu aj určité oprávnenie na zistenie skutočného stavu vo veci, teda či skutočne došlo k prieťahom v konaní (najmä po preštudovaní súdneho spisu, výsluchu sťažovateľa), ako aj povinnosti vyvodit' dôsledky voči zodpovedným osobám, ktoré majú zabezpečiť nápravu zistených nedostatkov, vrátane práva na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania. Základné právo každého účastníka konania, resp. strany sporu podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR (a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru) je právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dôjde až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (*mutatis mutandis* IV. ÚS 221/04).

K ods. 3

Predseda súdu pred vyvodením dôsledkov voči zodpovedným osobám musí zhodnotiť, či došlo k prieťahom v konaní, či súd rozhodol v primeranej lehote s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu, a to najmä s prihliadnutím na skutkovú, právnu a procesnú zložitosť prípadu, na správanie účastníkov konania a štátnych orgánov (predkladanie opakovaných žiadostí o odročenie pojednávania, opakované zmeny právnych zástupcov, neúčast' na pojednávaní, odvolania proti nemeritórnym rozhodnutiam a pod.) Iba prieťah, ktorý možno pričítať štátu, môže viesť k záveru, že primeraná lehota konania nebola dodržaná.

§ 65

(1) Sťažnosť musí byť vybavená do 30 dní odo dňa jej doručenia orgánu príslušnému na jej vybavenie.

(2) Ak lehotu podľa odseku 1 nemožno dodržať z dôvodu nemožnosti zabezpečenia podkladov na riadne vybavenie sťažnosti alebo v prípadoch náročných na prešetrenie, možno lehotu uvedenú v odseku 1 predĺžiť; sťažnosť však musí byť vybavená najneskôr do troch mesiacov odo dňa jej doručenia orgánu príslušnému na jej vybavenie. O každom predĺžení lehoty na vybavenie sťažnosti a o dôvodoch predĺženia je orgán vybavujúci sťažnosť povinný písomne upovedomiť sťažovateľa bez zbytočného odkladu, v rámci lehoty podľa odseku 1.